

İŞÇİ
KÖYLÜ
ESNAF
DAR GELİRLİ
YURT TAŞ
SENİN GAZETEN

EMEKCİ

haftalık siyasi halk gazetesi

YIL : 1 SAYI : 15
25 KURUŞ
25 Eylül 1964
Cuma
Adres : Ankara Caddesi
No. 54 - İstanbul
Telefon : 27 15 88

Türkiye'yi Parçalamak isteyenler kim ?

Adalet Bakanı Ne Duruyorsun

Mukaddesat Perdesi altında Ana Vatanı bir arap Devletine Peşkeş Çekmek İstiyenler açıklansın

Bize Göre :

Hükümet enosise

Yanaşıyor mu ?

Behice BORAN

Türkiye, 1955'de, Kıbrıs meselesine taraflardan biri olarak girdiğinden beri bu meselenin çözümünü konusun da isteklerimizden durmadan değiştiğini, hattâ son Aralık ayı olaylarından sonra bile Kıbrıs politikamızın zikzaklar çizdiğini artık hep biliyoruz. Bütün bu yalpalanmalar, geri dönüşler arasında hiç değişmeyen yalnız bir nokta vardı: o da hiçbir şekil ve surette Enosis'e asla razı olmayacağı-mızdı. Derken ortaya bir «Acheson planı» sözüdür atıldı: bu bir «şartlı Enosis»ti; yani Türkiye'ye küçük bir sus payı verip Ada'yı Yunanistan'a ilhak etti. Hükümet buna gönlü yatar görünüyordu. Şaşıktı kaldık. Bu ne yüz seksen derece dönüştü? Hükümet çevrelerinin görüşlerini yansıttığı bilinen bir haftalık dergi son sayısında açık açık Türkiye'nin «ilk Acheson planından bir santim geriye gitmesi beklenmemelidir» diye yazıyor. Adadaki Türkler için artık «kantonal sistem» de ileri sürülüyor; yalnız onların statüsü «bir azınlık değil, bir ayrı cemaat statüsü olacak» mı. Dışişleri Bakanı ise, «Türklerin bütün hakları teslim olunur, ondan sonra Enosis öne sürülürse, bunu Türkiye düşünür» diyor. Asla kabul etmeyiz, diye diye Enosis'i kabul etmişiz meğer!

Ayrıca, yine aynı dergiye göre, «Kıbrıs adasının mâna ifade eden bir kısmı Türkiye'nin tapulu malı olacaktır» ve Yunanistan, «Meis gibi kıyılarına fazla yakın bir adayı bize verecektir». Oysa aynı dergi daha kısa zaman öncesine kadar Türkiye'nin toprak ilhakı peşinde olmadığını ısrarla belirtiyordu. Söz konusu edilen plan, cemaatler arasında ayrı ayrı kendi kaderini tayin etme oylaması yapıp Adanın makûl nisbetler dahilinde karşılıklı anlaşma ile Yunanistan ve Türkiye arasında taksimi olmadığınca göre, yapılmak istenen iki taraflı toprak isteği ve ilhaktır. Biz ne dersek diyelim, dünya kamu oyu bunu böyle anlayacaktır.

(Devamı 4 de)

Adalet Bakanı Sedat Çumralı «Türk vatanını parçalayıcı iki ayrı cereyanın mevcut olduğunu söylemiştir. Bunlar vatanımızın toprak bütünlüğünü parçalıyarak bir kısmını komşu bir Arap devletiyle birleştirmek amacındaymışlar. ve bu işi din mukadderat perdesi altında yürütüyorlarmış Belirttiği bu denli tehlikeli bir durum karşısında Adalet

Bakanı «Bunlarla esaslı şekilde meşgul olunmaktadır» demekle yetiniyor. Yoksul halkın haklarını savunular, toplumcular, söz konusu oldu mu, masum insanlar çalapaça götürülüp haksız yere aylarla hapislere tıklıyor; ama vatani bölüp başka bir devlete peşkeş çekmek isteyenlerle sadece «meşgul olunuyor» Gazeteler birinci çeşitten olayları ilk sayfalarında büyük man

şetler halinde verdikleri halde, Adalet Bakanının yukarıdaki demecini ya hiç vermediler, ya da küçücük bir haber şeklinde arka sayfa-lara sıkıştırdılar. Anayasa teminatı altındaki örgütlere kişilere faaliyetlere baskı yapıyor, anayurdu bölmek isteyen cereyanlara ise göz yumuluyor. Sonra da, memlekette demokrasinin yerleşmesi, hızla çağdaş uygarlığa ulaşmamız bekleniyor!

Büyük Bir İşçi Mitingi Yapılacak

274 ve 275 sayılı kanunların çıktığı ilk günlerdeki şaşkınlıktan kurtulan sömürücü işverenlerin bir zamandır uygulamakta oldukları sinsiçe plânı sonunda Türk-İş de görerek, 19 Eylül 1964 Cumartesi günü Birinci Bölgedeki sendikaları ortak toplantıya çağırmıştır. Bundan başka aynı günün sabahı Türk-İş Başkanı Seyfi Demirsoy, grev (yaşamını kaldırdığını açıklamıştır.

Bütün bu davranışlar göstermektedir ki, Türk-İş, «iş birliği» «sermaye-dostluğu» «çalışma-barış», gibi kelimelerin geçer akçe olmadığını işverenlerin aç kurtlar gibi sendikalara saldırmalarının, «Ben bu işi sayın Çalışma Bakanımız Bülent Ecevit ile

telefonda görüşür hallederim», «Oradaki müdür benim ahabımdır, ben söyler, işi hallederim», gibi yollardan önlenemeyeceğini anlamaya başlamıştır. Ya da şimdilik böyle görünmekten yanadır. Bunu çok yakın bir zamanda, Arçelik Good-Year, Emayetaz ve Erkunt grevleri ile ilgili olarak alınacak kararlar gösterecektir.

Ya bu kararlar, Türk-İş'in işverenler ve onların sömürücü ortaklarıyla cepheleden; işçiye halâ tutsak gözüyle bakan işverenlerin tepesine güçlü bir yumruk gibi inmesini bilenlerin kararı olacaktır.

Ya da, göstermelik bir iki basın toplantısı ve bildiri den öteye gitmeyecektir ki, o zaman Türk sendikacılığının ilerisi gerçekten tehlikeye düşmüş olacaktır.

Tehlike çanlarının çalınmakta olduğunu söyleyen Seyfi Demirsoy adı geçen toplantıda, enerjik tedbirlerin müjdecisi olmaktan çok; düşünceli, kararsız ve sendikaların birbirlerini tutmadığını ve çekemediklerini söyleyen ve Türk-İş'e karşı tutumlarından şikâyetçi bir insan olarak gözüktü bize.

Fakat toplantının sonunda grevlerin Türk-İş Birinci Bölgesince desteklenmesi ve bu konuda bir izmit'te, bir de İstanbul'da miting yapılması kararı alınması çok iyi başlangıç işaretleridir.

Amerika Türk işçisine hak tanımıyor

Amerikan işvereni

Türk işçisi

Grev'le yola getirecektir

Son günlerin en ilginç ve önemli bir grevi de Amerika'nın Türkiye'deki üslerinde patlak veren grevidir. İstanbul'da Paşalimanı soğuk hava depolarında çalışan işçiler Tünatos sendikasının yönetiminde grev ilan ettiler. Ayrıca Karamürsel hava alanında çalışan aynı sendikaya bağlı 1.500 işçi de Amerikalı işverenin karşısına dikildiler. Amerikalılar a kullarını başlarına toplayıp da Türk kanunlarının gereğini yerine getirmeye yanaşmazlarsa çok yakında Trabzon'da, İzmir ve Çiğli'de, ve İstanbul'daki diğer benzeri işyerlerinde çalışan işçiler de greve katılacaklardır.

Grevin sebebi de çok ilginç. Mesele ne ücret ne de çalışma şartları ile ilgili. Amerikalı idareciler sendikayı taraf olarak tanımıyor, toplu sözleşme masasına oturmaya reddediyor. Ne yazık ki, gazetemizde daha önce çıkan bir yazımızda da belirttiğimiz gibi, Çalışma Bakanlığının da tutumu, anlaşmazlık grev safhasına gelince kadar, Amerikalılardan yana oldu. Tünatos sendikasının başından geçenler üzerinde ibretle durulacak, düşünülecek bir hikâyedir. Grev başladıktan sonra Amerikalı idareciler bütün yetki lilere baş vurmuşlar aldıkları cevap, grev halindeki

işyerinde grev durur, olmuş. Hiç değilse bu kadarını yaptıklarına memnun olduk. Amerikalılar grevi çökmek için ellerinden geleni yapıyorlar. Amerikan şileplerinin getirdikleri malları Denizcilik Bankasının küçük gemilerine yükleyerek rıhtıma yanaştırmaya kalkmışlar, Türk işçileri bunların yanaşmasını önlemiş. Yanaşmaya muvaffak olan bir Amerikan teknesinin malları rıhtıma çıkarmasını da, ellerinde Atatürk'ün büstleri ve bayraklar olarak vinçten inen yükün altında durmak, ezilmek tehlikesini göze almak suretiyle önlemişler. İşçiler tam bir dayanışma hali göstermektedirler.

Amerika'ya ait işyerlerinde işçi haklarının tanınmaması öteden beri sürüp gelen bir durumdur. Tünatos sendikası bu mücadelesinde başarıya ulaşsın Amerikalılara Türk kanunlarına riayet kabul ettirmek gibi çok şerefli bir iş görmüş olacaktır.

Baskıya verilirken aldığımız habere göre Amerikan şirketinin umum müdürü Atinadan uçakla gelmiş ve sendikaya toplu sözleşme için görüşmeye çağırılmıştır.

T. İ. P. VATANDAŞLARA KONUT YAPILMADIKÇA GECEKONDU YIKIMINA KARŞIDIR

Fakir Halkın Evi Başına Yıkılmaz

Naldöken sirtları, İzmir Karşıyaka'sının gecekondu-larla örtülü bir semtidir.

Bu gecekondu-larda barınan yoksul emekçiler, hermen hergün, gecekondu-larının yıktırılacağı tehdidi altında tutulmaktadır.

(Devamı 4 de)

TÜRK İŞÇİSİ BU HALE Mİ DÜŞÜN

Türkiye İşçi Partisi Tek muhalefet Partisidir Patron Gazeteleri T.İ.P. ye dair haberleri boykot ededursun Yabancı Basın bakan neler yazıyor

ÖNÜMÜZDEKİ SEÇİMLERDE OYLARIN YÜZDE 5 İLÂ ONUNU ALACAĞINI SÖYLÜYÖRLAR

Le Monde'da J. Le Moyne diyor ki:

Türkiye İşçi Partisini kuran sendikacılar partinin başına Avukat Mehmet Ali Aybarı getirdiler. Aybar fraklı beyaz kravatlı devlet adamı Atatürk'ü değil de istiklâl savaşında Kocatepe bayırlarında meşakatla mücadele eden sert askeri örnek alma

da. T.İ.P. «Yön» dergisinin «Akademik» eleştirme uslu-bunu aşarak, savaşçı bir sosyalist üslup ve tavır takınmaktadır. Bu sosyalizmin en şaşırtıcı yönlerinden biri, Aybar'ın yabancı düşmanlığına varan sert bir kemalist milliyetçilik savunması şeklinde belirmektedir.

Buna örnek olarak Türkiye'nin Ortak Pazarı katılmasına karşı partinin 14 Eylül'de yayınladığı bildiriyi verebiliriz. Bu adeta müstevliye karşı memleketi mücadele-

ye davet eden bir istiklâl beyannamesidir. T.İ.P. Ortak Pazarı sömürgeciliğin yeni yollarından devamı gibi görmekte ve bu anlaşma ile Türkiye'nin yarı sömürgeci bir düzen içinde ebedi olarak bocalamağa mahkum edildiğini belirtmektedir.

France Observateur'de Sidney Lens şöyle yazmak-tadır:

Türkiye İşçi Partisi son iki yıl zarfında kuruldu. Ta-raftarları aydın çevrelerden, sendikalardan ve Lâstik işçi (Devamı 4 de)

Aziz Nesin 2. ci sahifede

Grev Demokrasinin Temel Taşdır

Grevleri, sadece, işçiye toplu sözleşmelerde bir takım hakların tanınmasını sağlayan bir baskı aracı saymak toplum düzenindeki önemini ve rolünü hiç anlamamak demektir. Hele efenim bu kadar çalışma saati heba oluyor, yüzbinlerce ve ya milyonlarca lira zarar doğuruyor gibi sözlerle hayıflanmak büsbütün kısır bir dar görüşlülüktür. Bilindiği gibi çok partili demokratik rejim sosyal sınıflar arasında az çok bir denge kurulması rejimidir. Patronla iş

akdini işçi tek başına yapmak durumunda olduğu zaman patron karşısında çok güçsüz kalmakta, iş akdi çok eşitsiz şartlar altında yapılmaktadır. İşçiler, serbestçe sendikalaşma, toplu iş akdi yapma ve bunların müeyyedesini olarak greve baş vurmak suretiyle işverenlerle aralarında az çok bir kuvvet dengesi, pazarlıkta az çok eşit şartların gerçekleştirilmesini sağlayabilmektedirler. Tabii sosyal sınıflar arasında dengenin sağ

lanmasının ikinci temel şartı da işçilerin politik bilinç kazanıp politik alanda da örgütlenerek memleket idaresini etkileyebilmeleridir.

Bunun için grevlerden ürkmemek, yakınmamak gerekir. Son zamanlarda grev hareketlerinin yayılması biz de de demokratik rejimin yerleşmekte olduğunu sıhatli belirtirlerdir. Demokratik rejim kâğıt üstünde, lâfta kalmaktan ancak emekçi kütlelerin ekonomik ve politik güç kazanması ile kurtulacaktır.

Bize Göre :

(Baştarafı 1 de)

Yine aynı dergiye göre, «Türkiye Kıbrıs'ta üs peşinde değildir. Bugünkü günün en antipatik terimi üstür ve dünyada milletler bunların tasfiyesiyle meşguldür». İkinci cümle çok doğru, ama biz sözü edilen Amerikan plânından yana olur ve bu istekleri ileri sürerek dünya kamuoyu, hele kendi tarafımıza kazanmak çabasına giriştiğimiz Asya - Afrika devletleri birinci cümlelerin doğruluğuna, yani Türkiye'nin gerçekten üs peşinde olmadığını inanırlar mı? Nitekim dış kaynaklı haberlerde de «Türkiye'ye Enosis'e karşılık Adadaki İngiliz üslerinden birinin verileceği, 120 kilometrekarelik üssü Dikelya bölgesinin de dahil edileceği ve bir Nato üssü olarak kullanılacak bu üsün Türkiye'nin egemenliği altında bulunacağı» hususları yer almaktadır. Yukarıda anlattığımız anlamda bir taksim söz konusu olmadığına göre Türkiye, Kıbrıs'ta küçük bir toprak parçasını üs yapmak için istemiyor da ne için istiyor öyleyse, diye sormazlar mı?

Hasılı Kıbrıs konusunda hâlâ bağımsız bir politika yönelmiş değiliz. Hâlâ Amerika'dan, İngiltere'den gelen ve gelecek olan tekliflere bakıyoruz. Dünya şartları ve millî menfaatlerimiz bakımından gerçekleştirilmesi mümkün olan en iyi çözüm şekli bizim için nedir, bunu kendimiz tesbite yanaşmıyoruz.

Kıbrıs egemen bir devlet olarak kabul edilmiş. Birleşmiş Milletlere üye olmuştur. Şimdi biz egemen bir devletin ortadan kaldırılması ve Batı emperyalizmine bağlı Yunan sömürü cü sermaye çevrelerinin dışa yayılma siyaseti olan Megalo-İdea'nın Kıbrıs konusunda gerçekleştirilmesi demek olan Enosis'i savunur duruma giriyoruz. Nasıl olur bu? Kıbrıs'ın bağımsız bir devlet kalması, silâhtan tecrid edilmesi, Birleşmiş Milletler'in garantisi altında tarafsızlaştırılması ve yalnız ilgili taraflar arasında müzakere yoluyla cemaatlerin statüsünün tesbiti düşünülemez mi? Bu, hem millî menfaatlerimize, hem Kıbrıs'lı Türklerin menfaatine, hem de dünya barışına daha yararlı olmaz mı? Asıl o zaman Kıbrıs bir Küba yani Batı ie Doğu bloku arasında da bir çekişme ve satışma konusu olmaktan çıkar. Üstelik böyle bir teklifin «üçüncü dünya» denile ve şimdi kendi tarafımıza çekmiye çalıştığımız devletlerin desteğini kazanma ve Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda kabul edilme şansı daha da büyüktür.

Behice Boran

Fakir Halkın Evi

(Baştarafı 1 de)

Geçen haftaki İzmir gazetelerinin yıkıma iki ay sonra başlanacağı haberini vermesi, bu gecekondularda barınanları tarifsiz bir huzursuzluk içerisinde bırakmıştır.

Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal bir devlet olduğunu belirleyen Anayasa'mız, vatandaşlara birtakım sosyal haklar tanımıştır: asgari geçim şartlarına, sıhhi bakım ve öğrenim imkânlarına ve h e l e barınacağı bir konuta sahip olmak, bu hakların başlıcaları arasındadır.

Anayasa'yı tastamam eksiksiz uygulamayı başlıca

ödevi bilen Türkiye İşçi Partisinin Karşıyaka İlçe Örgütü, gecekonduların yıkımı haberi üzerine bir bildiri yayınlıyarak Türkiye İşçi Partisinin, vatandaşlar sağlık şartlarına uygun konutlara yerleştirilmedikçe gecekonduların yıkımının karşısında olduğunu açıklamış; yoksul emekçi halkımızın yıkım tehdidi ile devamlı huzursuzluk içerisinde bırakılmasını şiddetle protesto etmiştir.

Bu bildiri Karşıyaka Sulh Ceza Hâkimliğinin kararıyla toplatılmış, T.İ.P. Karşıyaka İlçe Örgütü bu karara karşı itirazda bulunmuştur.

MEHMET ALİ AYBARIN KARŞIYAKA İLÇESİNE MESAJI

Voksul halkın derterleri bizim derterimizdir

İŞÇİ PARTİLİLER HER İŞTE HALKA YARDIMCI OLUNUZ

1 — Karşıyaka İlçe Örgütümüzün Partimize yaraşan çalışmalarını takdire ilziyoruz. Bir İlçe Örgütünün birinci vazifesi partiyi çevresinde tanıtır ve sevdirmek, emekçi halkımızın desteğini sağlamaktır. Bu da İlçe çevresinin özel meselelerini ele almak, somut, çözümler ile ri sürmek ve eldeki imkânlar nisbetinde bunların gerçekleştirilmesi için çalışmak ve halka yardımcı olmakla başlanır.

2 — 18.9.1964 tarihli yazı nızdan anlaşıldığı üzere su günlerde Karşıyakanın yoksul semtleri için gecekonduların meselesi ele alınacak bir numaralı mesele haline gelmiştir. Bundan dolayı İlçe Yönetim Kurulunuzun bir bildiri yayınlıyarak halkı aydınlatmağa çalışmış olması ve bu bildiride Anayasa hükümlerinin yani en yüce kanunumuzun eksiksiz, tastamam uygulanmasını istemesi, geleneksel parti yöneticilerinin oy avcılığı yapmak için söyledikleri nutuklarla tutulmayan vaatler arasında da ki çalışmanın açıklanmış bulunması; Anayasa teminatı altında olan çok partili demokratik hayatın bize yüklemiş olduğu vazifeler arasındadır.

3 — Anayasa ve Anayasa teminatı altında bulunan Türkiye İşçi Partisi, demokratik rejime içtenlikle inanmış, haklarını ve vazifelerini bilinçle ve cesaretle kullanan bir politik varlıktır. Anayasa açıkça çiğnenmedikçe Türkiye İşçi Partisi'nin, Anayasa teminatı altında bulunan faaliyetlerini engellemek kimsenin harcı değildir. Türklü tertipler ve kanunsuz baskılarla Türkiye İşçi Partisini sin-

dirmeyi ve kutsal yurt ödevinden alıkoymayı umanların bu umutları mutlaka hüsrana sonuçlanacaktır. Türkiye İşçi Partisi, Türkiye'de medeniyetin ve demokratik düzenin yılmaz ve yorulmaz öncüsüdür. Karşıyaka İlçe Yönetim Kurulunuza ve Karşıyakalı Partili kardeşlerime başarılar diler, hepinizin gözlerinden öperim.

Türkiye İşçi Partisi

VE DIŞ BASIN

(Baştarafı 1 de)

leri sendikası ile Yapı işçileri sendikası ile birkaç yüz köyden toplanmaktadır. 1965 seçimlerinde % 10 oyla memleketin üçüncü partisi haline geleceği ümit edilmektedir.

Katolik Amerikan «Commonweal» dergisi ise : «Son iki yılda kurulan İşçi Partisi aydın çevreler arasında geniş bir taraftar kitlesi toplamağa muvaffak olmuş ve bazı işçi zümrelerinin desteği ile gelecek seçimlerde halk oyunun yüzde beş ile onu arasında bir nisbetini kazanması ümit edilmektedir.»

Yabancı basında T. İ. P. hakkında durmadan yazılar çıkmaktadır, bunlardan üç tanesini okuyucularımıza sunduk, şüphesiz her söyledikleri harfiyen doğru değildir, meselâ partiyi tutan sen dikacılar sadece lâstik ve ya pı iş kollarından ibaret değildir. Ancak Türk basının tutumu ile dünya basının tutumu arasındaki fark şu muhafazakâr yayımlardan aldığımız satırlar bile açıkça gösteriyor.

MUTLU AZINLIĞIN BAKANI

Dr. İbrahim Öktem

Millî Eğitim Bakanı İbrahim Öktem geçen hafta yaptığı basın toplantısında üniversite harçlarının artırılmasını haklı bulduğunu gözünü kırpmadan açıkladı. Bakan bu görüşünü haklı göstermek için de bir sürü «cek...» ve «cak...» lara başvurdu: «Burs miktarını arttırmaya çalışacağız»; «üniversitelerde sistem değişikliği yapılmak suretile «hayatını kazanarak okuma» şekli uygulanacakmış. Gerçekler karşısında bu sözlerle verilecek tek ad: «Yem borusu» dur.

Bakanın, sayısının 81.000 olduğunu söylediği üniversite öğrencilerinin yüzde kaçına burs sağlanabilecek?

Sonra diyelim ki üniversitelerde sistem değişikliği yapıldı da «hayatını kazanarak okuma» şekli uygulandı. Nasıl kazanacak bu gençler hayatlarını? Millî Eğitim Bakanlığı bunlara iş bulabilecek mi?

Bu sorunun cevabının ne olacağını aramaya lüzum yok. Başka ülkelere - iş alanı bulamadığımız için - yüzbinlerce insanımızı ihraç etmekte olduğumuzu düşünmek yeter.

Eski Tas Eski Hamam

Yoksul çocuklarına

Üniversite gene yok

Türk Yüksek Öğrenim Gençliği Üniversiteler komitesi bir bildiri yayınlamıştır. Bu bildiriyi aynen ahyo ruz:

Çağı geçmiş, devrini kapamış metodlarla çalışmakta olan Üniversitelerimizin harçlar konusunda almış olduğu karar, Anayasamızın sosyal adalet kavramı ile as la bağdaşmaz.

Gerçek anlamda Yüksek Öğrenimin Devlet eliyle yapılması gereken Türkiye'mizde, «harç» denen Üniversiteye giriş, kayıt, imtihan ücreti olarak alınan para, senin öğrenim yapmana engel olmak isteyen eski zihniyetin tezahüründen başka bir şey değildir. Seni bu tutumları ile geldiğin köye göndermek istiyenleri PROTESTO ET..

Bu davranışları ile senin eğitim hakkını engellemek isteyenlere karşı direnme hakkını kullan.

Seni, bu olumsuz kararları ile daha ilk girişinde mad di imkânsızlıklarla karşı di imkânsızlıklarla karşı karşıya bırakan zihniyete karşı BOYKOT ET...

Üniversite kapılarının yoksul çocuklarına kapanmak istenmesi yeni bir şey değil. Aynı tutum, Yüksek Öğrenim gençliği tarafından 1950 yıllarında da protesto edilmişti. Bu gün de üniversite öğrencileri, daha geniş bir ölçüde aynı kavganın içinde bulunuyor.

Aslında harçların artırılması, bunu savunanların u yandırmak istediği kanının aksine, maddi bir zaruret sonucu değildir. Öğrenci harçları ne kadar artırılırsa artırılsın, üniversitelerin gideri içinde harçlarla karşılanacak kısım son derecede küçük önemsiz bir gelir için yoksul çocuklarının karşısına aşılmaz duvarlar çekilmesinin apaçık anlamı, üniversitelerdeki öğrencilerin de belirttiği gibi, yüksek öğrenim imkânlarının sadece mutlu azınlık çocuklarına tahsis edilme arzudur.

T.İ.P. Haberleri

T.İ.P. TİRE KONGRESİNDE

Delegelerden Veysel Öndeş, 27 Mayıs'ın yeni bir merhale açtığını, Anayasa teminatının gün ışığına çıktığını Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal devlet niteliğine kavuştuğunu belirttiği sonradan ez cümle şöyle demmiştir : «Özel çıkarları için parti kuranlar dar gelirli halkın reylerini alıp gene eski mutluklukları fakir halkın sefaleti ve memleketin geri kalmışlığı pahasına hâlâ devam ettirmek çabasındadırlar. Dar gelirli emekçi halkımızın de işmez gibi görünen bu kaderi, T.İ.P. nin mutlu kuruluşu sayesinde süratle değişmeye doğru gelişmektedir.»

Daha sonra söz alan konuklardan Nurullah Tuksavul, T.İ.P. nin programında ki Toprak ve Tarım reformları üzerinde durmuş, «istimlak edilecek topraklar, topraksız, ya da toprağı az olan köylülere bedava dağıtılacak ve tapulu olarak mülklerine tescil edilecektir» demiştir.

Yapılan seçimlerde, Yönetim kurulu üyeliklerini Fuat Albeyoğlu (başkan) Veysel Öndeş (sekreter) Cafer İstem (sayman), Suha Çilinkte (görevli) ve Niyazi Tokalar ka

zandırlardır. Denetçiliğe ise Mehmet Günay ve İl Delege liğine Veysel Öndeş seçilmişlerdir.

T.İ.P. KARTAL İLÇE KONGRESİ

Geçen Pazar günü saat 15 de Kartal İlçe Kongresi başarı ile yapıldı. -Kongrenin özelliği kadın T.İ.P. li delegelerin hatırı sayılır kalabalıkta olmasıydı. Bir işçi semti olan Kartal-Pendik ve civarından bir çok partililerin de katıldığı Kongrede özellikle siyasi konuşma yapan partililer genellikle memleket sorunlarını incelediler, çözüm yolunun Türkiye İşçi Partisinin iktidara gelmesi ve programının uygulanmasıyla bulunacağını anlattılar.

Rıhtıma bakan kahvelerden birinde yapılan ve çok iyi organize edilen Kongredeki konuşmaların oparlörle dışarı verilmesi halkın büyük ilgisini çekmiş, böylece acı gerçekler büyük bir kitle tarafından tasvip edilmiştir.

Geç vakte kadar olumlu bir hava içinde devam eden Kongre T.İ.P.'in Kartal ve çevresinde zaten mevcut olan gelişme olanaklarını bir kat daha artırmıştır.

Nizamname (devamı)

Madde : 22 — (Başkan vekili)Başkan bulunmadığı zamanlarda Başkan vekili aynı selâhiyetleri haizdir. Resmi makamlara karşı kulübü temsil eder. Ve Başkanın verdiği vazifeleri yapar.

Madde: 23 — (Kâtip aza) Kulüp defterini tanzim eder. Ve muhaberati idare eder. Yazıları Başkanla veya Başkan vekil ile birlikte imza eder. Muamelâta ait bütün evrakla Genel kâtip alâkalı vazifelidir.

Madde: 24 — (Muhasip) KULÜBÜN hesabâtını tutmak Muhasip üyesinin vazifesidir. Kulübün kararlarını Başkanın bir murakip üyenin imzası da olmak şartı ile Bankadan çekmek Muhasibin selâhiyetidir.

Madde: 25 — (VEZNADAR) Kulübün bütün gelirini resmi kayıtlara göre günlük kasasında toplamak irsaliyelerin tanzim etmek ve (100) liradan fazlasını kulübün bankadaki hesabına yatırmaktır.

Madde: 26 — (LOKAL AMİRİ) LOKALİ tanzim tezyin ve işletmede idare heyetinin kararı ile tamirat tadilat yapmaya selâhiyetlidir. Kulübün inzibatını tanzim eder.

Madde: 27 — (BÖLGE TEMSİLCİSİ) Kulüple Bölge Müdürlüğü arasındaki bütün temasları yapmaya bu az selâhiyetlidir. İdare heyetinin bu husustaki yazılı ve şifai taleplerini bu aza yapar.

HAYSİYET DİVANI

Madde: 28 — (HAYSİYET DİVANI) En az (3) en çok (5) kişiden müteşekkildir.

Vazifeleri, Kulübe kayıtlı bir aza veya oyuncu hakkında İdare Heyetinin vermiş olduğu alehte bir kararın incelemek bu azanın veya oyuncunun müdafasını almak hakkında muvaffak karar almaktır. Bu karar UMUMİ HEY'ETÇE kesinleşir.

Madde: 29 — Haysiyet Divanı Kulübün kazai organıdır. Kulüp azalarını gayeye aykırı hareketlerinde Kulüp aleyhinde bulundukları hallerde veya Kulübe girmesi cayız değilken her nasılsa kaydolmuş bulunanların ihracına ve icabında taktiren ihtar suretiyle teciyesine karar vermek Haysiyet Divanının selâhiyetindedir.

MURAKİP HEY'ETİ

Madde: 30 — (MURAKİPLAR) Kongrede seçilen en az (3) en çok (5) murakip müştereken veya müstakilen her zaman Kulübü hesabâtına murakebe edebilir. Şu kadar ki Muhasibe (7) gün evvelinden yazılı ihbardan bulunmak şarttır. Murakiplar senelik hesap hülâsasını kongreye ayrıca takdim ederler.

MALİ HÜKÜMLER

Madde: 31 — Her türlü gelirler için makbuz kesilir. Makbuzlar cilt ve varak No.su ile No.nır. Makbuzlarda Kulüp Mühürünü bulunması şarttır.

Madde: 32 — Gelir ve giderler muhasebe defterine işlenir. (10) dan fazla masraflar için fatura bulunması şarttır. Faturalar dosyasında beş sene müddetle saklanır.

KULÜBÜN DEFTERLERİ

Madde: 33 — a) Aza kayıt defteri, b) Karar defteri, c) Gelen ve giden evrak kayıt defteri, d) Zimmet defteri, e) Takip defteri.

FEVKALÂDE KONGRE

Madde: 34 — Yıllık toplantı dışında yönetim kurulu gerek Murakip Hey'eti gerekse üyelerin onda biri beraber ve yazılı olarak verecekleri dilekçe üzerine yönetim kurulu Genel Kurulu toplantıya çağırarak zorundadır. Bu ödev 10 gün içinde yapılmadığı takdirde Genel Kurul çağrısını murakiplar yapacaktır. Onlar da yapmazlarsa dilekçe azalar Vilâyet Makamına müracaat edebilirler.